

DE WETENSCHAP OVER WATER

Samenvatting van verschillende uitspraken en studies van wetenschappers en medici betreffende water.

Prof. Dr. Claude Vincent (Antropologisch instituut van de universiteit van Parijs) heeft tussen 1950 en 1974 in opdracht van de Franse regering de samenhang tussen waterkwaliteit en sterftegraad onderzocht.

Prof. Vincent heeft een studie gepubliceerd die aantoont dat in regio's met sterk mineraalhoudend water dubbel zoveel mensen aan ziekten sterven als in regio's met zuiver zacht water. Zo had bv. Grenoble zeer zuiver water en een lagere sterftegraad dan bv. de Côte d'Azur met zijn harde water. Naast de sterftegraad onderzocht Vincent ook nauwkeurig de relatie met kanker. Hij stelde een sterke samenhang tussen slechte waterkwaliteit en kanker vast. Gelijkaardige resultaten zijn vastgesteld in onderzoeken in de regio Steiermark.

Ook tijdens een 13-jaar durend onderzoek met proefdieren toonde Vincent aan dat hoogohmig, dus mineraalarm water de gezondheidstoestand en levensduur bevordert. Hij concludeerde dat hoe minder stoffen in water opgelost zijn, des te beter het onze gezondheid kan bevorderen. Gezond water heeft naar Prof Vincent een elektrische weerstand van meer dan 6000 ohm, resp. een geleidbaarheid van minder dan 167 μ S (MicroSiemens), waardoor het nog schadelijke stoffen in ons lichaam kan opnemen en afvoeren.

Vincent is er zelfs van overtuigd dat zuiver water afzet van mineraaloverschotten en zure stofwisselresten uit het lichaam kan spoelen. Leiding- en mineraalwater overschrijden doorgaans Vincent's grenswaarden en zijn niet geschikt voor langdurig gebruik. Een overmineralisering van het bloed uit zich op verschillende wijzen. Prof. Vincent is van mening dat bij personen, die aan trombose of kanker lijden, het bloed te dik is. Men kan een vermindering van de weerstandswaarde van het bloed vaststellen, te wijten aan overmineralisering van water. Hij raadt daarmee het gebruik van mineraalwater af.

Voor zuigelingen geldt dit nog dringender, aangezien hun organisme en in het bijzonder de nieren nog niet volledig ontwikkeld zijn. Baby's zijn met hun zeer hoog watergehalte van ca 80% en hun elastische weefsels slechts gering gemineraliseerd en hun systeem zou bij de toevoer van mineraalrijk water een shock kunnen ondergaan. Water dat voor de bereiding van flesjes gebruikt wordt, zou dus helemaal niet gemineraliseerd mogen zijn.

Dr. Len Mervyn, bekend wetenschapper en verbonden aan de Britse Health Food Industry

Hij toonde aan dat organisch gebonden mineralen, onder chelaatvorm dus, tot zesmaal beter worden opgenomen dan anorganisch gebonden mineralen en dit zonder enige neveneffecten, in tegenstelling met de anorganische mineralen. Deze zouden enkel in noodgeval, d.i. bij grote gebreken aan mineralen, kunnen worden opgenomen in de cellen en m.b.v. veel energie.

Chelaten zijn organische samenstellingen (Griekse chele = klauw) waarbij door intramoleculaire waterstofbindingen een volledig cyclische structuur ontstaat. Mineralen zitten ingesloten in deze structuur, zoals bv. Fe (ijzer) bij hemoglobine Mg (magnesium) bij chlorofyl Co (kobalt) bij vit B12 Ca (calcium) bij melk of in groenten

1Cr (chrom) en Se (selenium) in gist Cn (Cyanide) bij vit B17 J (jodium) in kelp

De WHO stelt de norm voor het kalkgehalte in goed drinkwater op Max. 10 Franse graden; de Europese

maximale norm stijgt daar flink bovenuit met 48 graden. Medisch staat vast dat regelmatig water drinken dat MgCl of Na₂SO₄ bevat, schadelijk is voor de nierwerking, een ionenonevenwicht en andere stoornissen veroorzaakt. Willen we een evenwichtige voeding onderhouden, dan is gezouten water (NaCl) afgeraden, zeker bij te hoge bloeddruk en hart- en vaatziekten.

Dr. Henry A. Schroeder, wereldautoriteit op het vlak van mineralen

Mineralen die het menselijke organisme nodig heeft, zijn van zeer gering belang in het water vergeleken met deze die we in het voedsel vinden. Zo bevat een handvol noten en zelfs een reep pure chocola tot vijfmaal meer Calcium en Magnesium dan anderhalve liter hoog gemineraliseerd water.

Prof. Huchard

Water werkt in het lichaam door wat het meeneemt, niet door wat het meebrengt.

Dr. Thie

Er zitten geen enzymen in stenen! Onze minerale consumptie dient van de levende voedingsmiddelen te komen – groenten, fruit, granen, vis en vlees – allemaal zo min mogelijk bewerkt.

Prof Dr. M Cokelaere – KU Leuven

We dienen mineralen op te nemen via een gezonde evenwichtige voeding en niet door het drinken van sterk met anorganische mineralen belast water. Het zuiverste water is het gezondste.

Dr. Charles Mayo, Oprichter van de wereldbekende Mayo Kliniek

Verschillende Nobelprijzen, ontdekker van cortisonen, de hart-lungenmachine, Computertomografie(CT). De Mayo Kliniek is het tweede grootste transplantatiecentrum ter wereld, jaarlijks 500.000 patiënten.

Hard water is de geheime oorzaak van vele – en onrechtstreeks misschien wel alle – ziektes die ontstaan uit gifstoffen in het spijsverteringsstelsel.

Hard water bevat een hoge dosis anorganische mineralen die met de meeste voorhanden olijerijke en vette substanties nieuwe onoplosbare verbindingen aangaan die het lichaam niet kan omzetten.

Deze kalk-vetverbindingen stapelen zich op in de ingewanden, aders en organen en bouwen een ondoorlaatbare laag die de stofwisseling verhindert. Deze afzet is daarenboven een paradijs voor alle bacteriële ziekteverwekkers.

Dit mengsel van vet met cholesterol, zouten en kalk uit leiding- en mineraalrijk water blokkeren niet alleen de stofwisseling door aanvankelijk als film, en na verloop van tijd als korst, de celwanden en organen te bedekken. Ze veroorzaakt ook mede de bekende stenen, zoals nier-, gal en blaasstenen.

Indien men de mensen zou voorzien van mineraalarm water, zoals men ze van gepasteuriseerde melk voorziet, zo zouden vele van de verouderingsziekten verdwijnen.

Dr. Alois Riedler

Alle welvaartsziektes zoals hartaanval, reuma, kanker of osteoporose zijn onafscheidelijk verbonden met de verslackingstoestand, de verzuring en de verminderde zuurstofverzorging van het lichaam. Ze zijn de eindtoestand van langzame, zich over tientallen jaren ontwikkelende processen in het organisme, in het bijzonder van het bindweefsel. Water, dat nog in staat is als oplos- en transportmiddel op te treden, kan voor de reiniging van dit bindweefsel zorgen.

Prof. Dr. med Eugen David, Universiteit Witten

Mineraalhoudend grondwater is het gevolg van technologisering en industriële revolutie met de daaruit volgende milieuvervuiling van de laatste 150 jaar. De langdurige consumptie van met anorganische mineralen verontreinigd water belast de genetisch bepaalde biochemische processen van het menselijke organisme en is mede veroorzaker van chronische ziektes, zoals bv. hoge bloeddruk.

Deze mineralen zijn voor de menselijke genetica onherkenbaar. Calcium uit groene kool en broccoli is van een andere orde dan de opgeloste kalkzandsteen in grondwater dat vandaag uit de leiding of de flessen komt. De in water opgeloste mineralen zijn voor de mens biochemisch moeilijk bruikbaar en kunnen ook een uitscheidingsprobleem betekenen, waarop de mens genetisch niet is voorbereid. Zo is de mening van vele experts.

De WHO wijst erop dat tot op heden geen overtuigende wetenschappelijk bewijzen bestaan voor de positieve gezondheidseffecten van mineraalwater.

Dr. Franz Morell

Flessenwater is vanwege haar zeer verscheiden samenstelling aan mineraalstoffen en op grond van het relatief hoog aandeel anorganische zouten eerder voor consumptie af te raden. Bovendien neemt de belasting met schadelijke stoffen continu toe. Helemaal zorgwekkend wordt het wanneer men het water ook nog met koolzuur gaat verrijken.

Dr. Alan Banik

Anorganische mineralen zet ons organisme niet graag om. Bovendien is het gevaar op afzet, samen met andere stoffen (zoals cholesterol) groot. Afzet maakt de mens vroegtijdig inactief en ziek, waarbij de meest uiteenlopende symptomen ontstaan, in de eerste plaats op de zwakste plaatsen. Hetzij in de darmen als verstopping, in de nieren, gal of blaas als stenen, in de bloedtoevoerende vaten de arteriosclerose en in de gewrichten als artritis, om er maar een paar te noemen.

Dr. med. Antonius M. Schmid

De steeds meer toenemende consumptie van mineraalwater in de laatste jaren correleert met de toename van ziekten in het bloedvatensysteem met als mogelijke consequenties doorbloedingstoringen, hartinfarcten enz.

Juist de overlading met minerale stoffen zoals grotendeels in het leiding- en mineraalwater, is één van de hoofdoorzaken van een versneld verouderingsproces.

Dr. Shelton

Mineraalstoffen zijn voor de mens onmisbaar. Ze zouden echter op elkaar afgestemd moeten zijn. Enkel indien biologisch uitgebalanceerd, worden ze chemisch omgezet en maken mogelijk polariserend licht te draaien. Enkel

op deze wijze komen ze in de celmembranen en kunnen deze ongehinderd met water verzorgen. Mineralstoffen die deze eigenschap niet bezitten, blijven buiten de cellen en laten daar de osmotische druk stijgen, wat als gevolg heeft dat in de cellen zelf een watertekort optreedt.

Clifford C. Dennison, Dr. in de fysica, Professor aan de Lee College in Cleveland/USA.

Lid van de Who's who en de Amerikaanse wetenschappelijk vereniging. Als erkend wetenschapper in de VS houdt hij zich al vele jaren bezig met wateronderzoek en is houder van verscheidene patenten.

„Collega's van mij hebben bewezen (in de eerste plaats Dr. Vincent), dat enkel zuiver water, m.a.w. zonder opgeloste stoffen, de cellen verzorgen kan. Er moet nl. polariserend licht gedraaid worden. Zonder deze eigenschap ontstaat er buiten de celmembranen een verhoogde osmotische druk (buiten de cel en niet binnen, zoals vele domkoppen beweren). Binnen de cellen vermindert gelijktijdig de druk. Daarmee wordt het evenwicht verstoord, wat de oorzaak van vele ziektes is, in het bijzonder hart- en vaatziekten en dat wat de cellen het meeste treft: kanker!

De absurde raad om mineraalhoudend water te drinken, komt van pseudo-experten. Zouten zijn vanwege hun anorganische vorm erger dan andere verontreiniging. Ze verhinderen immers dat polariserend licht überhaupt nog kan draaien.

Het is relatief eenvoudig aan te tonen, dat hart- en vaatziekten en kanker dramatisch toenemen met de consumptie van mineraalwater uit flessen. Zulk water kan nooit als oplosmiddel voor ons organisme dienen! Water is een transportmiddel, maar kan deze functie enkel volbrengen als het zuiver is.

Water dat de mens 50 jaar geleden als drinkwater gebruikte, was nog relatief zuiver. Wat is er echter over 5 decennia gebeurd? Sinds de industriële revolutie, sinds het ontstaan van de wegwerpmaatschappij en de aanwending van chemicaliën, wordt ons milieu gruwelijk mishandeld en ons organisme dat zich in principe goed kan aanpassen, krijgt steeds meer problemen.

Dit alles verergert dramatisch, wanneer er te weinig zuiver water wordt toegevoerd. Het organisme komt in moeilijkheden als het geen 'oplos- en transportmiddel' ter vervoering heeft. Afzetgerelateerde ziektes en vroegtijdige veroudering zijn onvermijdelijk.“

Daniela Rösler, redactie medizin.de

De onderzoeken van verschillende wetenschappers tonen aan dat grond- en drinkwater beter bevoorrad zijn dan het gemiddelde medicijnkastje. Zo vindt men cholesterolverlagende middelen, pijnstillers en synthetische hormonen zoals estradiol uit de pil in het water terug.

Bettina Rechenberg Umwelt Bundesamt (Dtsl)

Kunstmatige hormonen zijn ook na de reiniging door de waterwerken vaak aantoonbaar.

Prof Kloas Instituut voor Waterecologie in Berlijn

De wateronderzoeken zijn zorgwekkend: oestrogene substanties veranderen het mannelijke in de dierenwereld en bij de mensen.

Doctor Benijts, Univ. Gent, Fac. Farmacie

In Europa is van 1938 tot 1990 bij normale gezonde mannen een significante daling van zaadvolume en spermaconcentratie waarneembaar, evenals een merkbare verhoging van testikelkanker. Storende hormonen en aanverwante chemicaliën in ons milieu zijn de oorzaak van diverse hormonale storingen bij dier en mens en zelfs storingen in de immuniteit en het zenuwstelsel.

Naast stijgende borstkanker bij de vrouw en dalende potentie bij de man is met oestrogeenachtige stoorhormonen ook een geleidelijke feminisatie van de man waar te nemen, tenzij zijn testosteron hoog genoeg is.

Prof. Dr. Eife UZ München

De koperwaarden in de drinkwaterwet hebben niets met gezondheidsvoorzorgen te doen. Koper is een levertoxisch en neurotoxisch metaal en kan onder andere een rol spelen bij ziektes zoals levercirrose en Alzheimer. De toegelaten waarden moeten voor kinderen als gevaarlijk worden beschouwd. Koperleidingen kunnen het drinkwater verontreinigen.

Prof. Dr. Franz Daschner Universiteit Freiburg

De antibioticaresistentie-ontwikkeling is één van de grootste infectieproblemen van onze tijd en wordt mede door de waterbevoorrading veroorzaakt.

Het gezuiverde water uit de waterwerken is weliswaar vrij van ziekteverwekkende bacteriën, het bevat echter waterbacteriën die resistentiegenen in zich dragen. Die groeien in het leidingsysteem en komen in contact met medicijnresten. De ongevaarlijke bacteriën dragen hun antibioticaresistentie over aan de normale darmflora van de mens, die gedeeltelijk immuun wordt tegen antibiotica. Deze zou de mens, wanneer hij ziek wordt, moeten behandelen. Dat kan natuurlijk een ware infectuologische catastrofe beduiden.

Prof. Dr. Med. Baranowski, artsencongres Uniejow, Polen

Het is jammer dat er nog steeds artsen zijn, die beweren dat omgekeerde osmosewater schadelijk is. In de VS en andere landen waar de omgekeerde osmose veel gebruikt wordt, bevestigen artsen dat het zuivere water een belangrijke bijdrage tot de gezondheid levert.

We weten al jaren, dat mineralen enkel in de vorm van 'chelaten' in normale omstandigheden door het lichaam kunnen worden opgenomen. Chelaten komen enkel voor in levend voedsel. Wie beweert dat zuiver water, zonder mineralen, giftig is, moet zich afvragen waarom eskimo's nog leven. Zij drinken immers heel hun leven gesmolten ijs, dat geen mineralen bevat. Volkeren die zich bevoorraden met gletsjerwater en zelfs de gehele populatie van Oslo, die voorzien wordt van leidingwater met slechts 7 PPM, hebben een veel hogere levensverwachting en minder artsen per 1000 inwoners, dan de rest van onze beschaving.

Dr. med. Helmut Elmau, Edith Liebergeld Instituut, Wiesbaden

Het is bekend dat de chemische waterontharding milieuvriendelijk en met nadelen voor de gezondheid van de mens verbonden is. Het is bovendien bewezen dat mineraalhoudend water zoals kalkhoudend drinkwater NIET voordelig is voor de gezondheid. Mensen en dieren kunnen de opgeloste stoffen niet goed gebruiken en moeten ze via de nieren – met de bijhorende belasting – weer uitscheiden. De broodnodige mineralen voor het leven winnen mens en dier uit het planten- en dierenrijk, niet uit water.

De eigenlijke betekenis van water ligt in haar elektromagnetische eigenschappen, haar oplossend vermogen en de uitscheiding van schadelijke stoffen.

Bronnen

1. Benijts T, Dams R, Lambert W, De Leenheer A, Gunther W, 2002: Analysis of estrogenic contaminants in river water using liquid chromatography coupled to ion trap based mass spectrometry. Univ. Gent, Fac Farmacie.
2. Benijts T. 2004: Doctoraal Proefschrift (promotor Prof. Dr. Lambert) Univ. Gent.
3. Birnbaum 1994, Endocrine effects of prenatal exposure to PCB 's, dioxins. and the xenobiotics, implications for policy and future research. Environmental health perspectives,
4. Witters H, Comhaire F en 8 andere auteurs 2003: Opsporen van verspreiding en effecten van stoffen met hormoonstorende werking in Vlaamse waters. Programma beleidsgericht onderzoek.
5. Prof. Dr. Ir. J. Poppe, De teloorgang van ons drinkwater, Orthofyto, nr. 63, 2007
6. Dr. Aiyuk: Doctoraal Proefschrift Univ. Gent.
7. Dr Morell, Franz: Wasser Ernährung und Bio-Elektronik
8. Vincent, Morell, Picard, Roujon: Congresbericht Königstein Societé Internationale de Bioelectronique Vincent, 1978
9. Dr. Alois Riedler: Das Wasserwesen Mensch
10. Dr. Schmid, Antonius: Die Bedeutung des Wassers und dessen Qualität im menschlichen Organismus
11. Dr. Elmau, Helmut: Bioelektronik nach Vincent und Säuren-Basen-Haushalt
12. Dr. Elmau, Helmut: Das Wasser und seine Aufbereitung
13. Trampert, Gerhard, Der ungesunde Wechselstrom, Raum und Zeit nr. 47 1990
14. Ashoff, Dieter, Ist die magnetische Ausrichtung oder Polarisation ein Grundelement von Gesundheit und Leben? Hrsg. Institut für Prophylaxerforschung Wuppertal
15. Widera, Wasser ist Leben (2003)
16. Popp, Albert-Fritz, Polarität und biologische Funktionen
17. Trincer, Karl, Das Krebsproblem in Strukturthermodynamischer Sicht, Cytobiologisch Revue nr. 3/81
18. Seifert, Helmut für Forum-Bioenergie e.V. Gesundheit und Salz "Weisses Gold" oder "Weises Gift", Gesellschaft für biophysikalische Medizin e.V.
19. Verheyen, Yves, Gif in ons glas

Via www.leefvoelgroei.com